Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Giorgio Brunelli - Italia, Anwar El Etribi - Egipt, Wais Poom - Hong Kong, Alexandru Ciurea - România, Alexander Potapov - Rusia, Motoi Shoda- Japonia, George Prigatano - SUA, toți aceştia devenind membri de onoare ai AMN.

Obiectivul principal al AMN este recunoaşterea traumatologiei în toată lumea. Este vorba de cercetări în zona epidemiologică şi moleculară, aplicarea practică şi educarea specialiştilor în medicina de urgență şi nu numai. Accidente vasculare ni se pot întâmpla fiecăruia dintre noi, oricând. Trebuie avut în vedere că veniturile mici pe cap de locuitor şi educația precară sunt factori de risc în dezvoltarea traumelor neurologice în țările în curs de dezvoltare sau dezvoltate. AMN se implică direct şi exclusiv activităților non-profit.

AMN îşi propune să atingă următoarele scopuri: avansarea prin intermediul cercetării în domeniul neurotraumatologiei, punerea în practică a cunoştințelor şi educarea. Organizația participă la congresele internaționale şi pune la punct workshop-uri regionale şi naționale, alături de întâlniri educaționale în toate domeniile neurotraumatologiei. Academia cooperează constant cu alte asociații, institute de cercetări şi companii care sunt interesate de problema neurotraumatologiei. Atât pe plan național, cât şi internațional, AMN îşi propune să mențină acest climat de colaborare.

Prima participare a Clinicii de Recuperare a SCUBA la un congres AMN a fost în 2004, la Copenhaga. La acest al VI-lea congres, echipa complexă condusă de domnul profesor universitar dr. A. V. Ciurea şi de domnul profesor universitar dr G. Onose, din care am făcut parte şi eu, împreună cu mai mulți coautori de diverse specialități a prezentat lucrarea "Recuperarea complexă după traumatisme cranio-cerebrale în faza sub-acută.

În această lucrare am prezentat experiența clinicii noastre în recuperarea a 333 pacienți internați la noi în perioada 2001-2005.

La congresul al V-lea al AMN, care a avut loc la Duseldorf, Germania, aceeaşi echipă a prezentat lucrarea "Leziunile primare şi secundare în traumatismele cranio-cerebrale, limite şi ținte pentru neuroprotecția endogenă şi/sau exogenă şi recuperare".

La acest congres România şi-a depus candidatura pentru organizarea celui de-al VI-lea congres AMN. Având în vedere aprecierea de care s-au bucurat participările noastre la precedentele două congrese AMN, s-a hotărât ca noi să organizăm acest congres. Deci congresul al VI-lea a fost organizat la Cluj în perioada 19-23.05.2008.

Echipa noastră a prezentat lucrările: "Analiza matematică statistică complexă privind creşterea capacității de recuperare a pacienților tratați cu medicamente moderne neurotrofice (Cerebrolysin şi/sau Actovegin) - rezultate preliminarii" şi experiența noastră în ceea ce priveşte electrostimularea cu curenți interferențiari de medie frecvență în tratamentul vezicii urinare neurogene post traumatisme vertebro-medulare.

Povestea vieții mele

- v -

Petrache Ion

A treia refacere a căsătoriei mele

Dar povestea vieții mele continuă şi pot spune că toate se întâmplă la vremea lor şi cu un scop. Acest lucru nu l-am înțeles o prioadă de timp. Acum îmi dau seama de ce mi s-a întâmplat mie aceste lucuri. În decursul povestirii veți afla deznodământul.

Vreau să vă spun că în grupa de adventişti de la Cămin mai erau încă două surori de credință, una mai în vârstă şi una mai tânără decât mine cu 7 ani, care şi ea a avut aceiaşi soartă ca a mea: îi murise şi ei doi soți care erau bolnavi şi care i-a îngrijit ea. Utimul soț al ei era internat tot în Cămin, dar era bolnav, avea multe răni, s-a căsătorit cu el numai ca să-l poată ajuta să trăiască, şi să ştiți că a trăit cu ajutorul lui Dumnezeu că i-a dat această fată care l-a îngrijit cu multă dragoste. Avea 4 ani de când îi murise al doilea soț.

După un an de singurătate mi-am luat din nou inima-n dinți şi m-am hotărât să mă recăsătoresc a treia oară şi am luat de soție pe sora de credință care era mai mică cu şapte ani decât mine şi căreia îi murise soțul cu patru ani în urmă. În această perioadă distrofia mea a avansat mai mult, şi a făcut ca mâinile să nu mă mai ajute prea mult. Acum suntem împreună şi avem 7 ani de căsnicie.

În tot acest timp soția m-a ajutat mult şi mă ajută în continuare. Pot spune că mâinile ei sunt şi mâinile mele. Prin aceasta văd mâna lui Dumnezeu cum lucrează, şi a făcut ca spre sfârşitul vieții mele, când distrofia s-a agravat, să o am pe Mihaela, care m-a ajutat destul de mult în majoritate lucrurilor care nu le mai pot face, chiar dacă şi ea are un handicap deosebit de grav cu diagnosticul de Paraplegie Spastică cu Morb pot.

Am să dau câteva exemple din activitatea ei față de mine: mă ajută să mănânc, îmi dă să beau apă, noaptea îmi întinde picioarele, mă înveleşte, mă ajută să mă întorc noaptea şi multe alte lucruri care eu nu le pot face. Am un dispozitiv de ridicare în cărurucior pe care soția îl manevrează şi mă ridică singură în cărucior, şi mă dă şi jos din cărucior.

Pe lângă toate acestea este şi o bună gospodină, singură face curățenie prin camera unde locuim, face mâncare, spală rufe, aproape că face treabă ca o femeie sănătoasă, mă îngrijeşte ca pe un prinț.

Şi eu fac câte ceva ca să o bucur, atât cât pot şi cât mă pricep, măcar cu gura. Am să vă spun ce bucurie îi fac: eu fiind priceput în manevrarea căruciorului electric, o scot la plimbare, mergem la adunare împreună, ea pe căruciorul ei manual agățată cu un cârlig de căruciorul meu electric. În felul acesta ne facem bucurii unul altuia, atât cât vom mai trăi pe acest pământ îndurerat de suferință.

Acum, de un an de zile nu mai suntem în Căminul de la Piteşti, şi ne-am mutat la Botoşani, la un Centru Social privat Marta Roman, sat Vlădeni, Comuna Corlăteni, jud. Botosani.

Ce să mai spunem, Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ținut în viață până acum şi ne-a binecuvântat din plin chiar şi în această situație. Am avea multe să vă spunem, dar aici povestea vieții noastre se încheie, dar viața continuă mai departe. În viitor vă vom mai ține la current .

Acum dragi colegi distrofici musculari, nu vă descurajați. Domnul este cu noi şi nu ne lasă singuri. Chiar dacă viața este grea, se merită să trăieşti cu Dumnezeu, atât aici pe pământul acesta, dar mai mult să avem viața veşnică. Să trăim pe Noul Pământ care îl va face Domnul.

LA REVEDERE TUTUROR.

sfârşit

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Profeții biblice împlinite (V)

Un vis devenit realitate (I)

Moț Florian

Ah! Ce vis tulburător! Şi nici măcar nu mai îmi amintesc ce am visat...

Astăzi, una din cele mai uimitoare şi explicite profeții biblice. Profeție ce a fost prezentată de Scripturi ca fiind explicația dată unui vis. Dar despre ce este vorba...

În cap. al doilea al cărții proorocului Daniel se scrie că împăratul Nebucadnețar (Nabucodonosor) al Babilonului a avut un vis impresionant într-o noapte, dar în momentul în care s-a trezit a uitat visul, rămânând însă cu o impresie puternică în suflet. Înțelepții de la curte, chemați fiind să dea o interpretare visului, s-au văzut în imposibilitatea de a face acest lucru pentru că nu puteau cunoaşte ce a visat împăratul. Cu siguranță ar fi găsit ei vreo interpretare acceptabilă, dar nu fără vis. Atunci o pedeapsă teribilă le-a fost sortită: moartea. Ni se relatează că „hotărârea ieşise” şi urma a fi pusă în aplicare, când în scenă apare Daniel, un înțelept de la curte, prizonier de război israelian, care era numit administrator împreună cu alți conaționali peste anumite domenii. Acesta cere lui Arioc să nu ducă la îndeplinire porunca de pedepsire pentru că el va spune visul şi tâlcuirea. Şi aşa s-a şi întâmplat; Biblia ne spune că Daniel L-a rugat pe Dumnezeu să-i arate visul şi tâlcuirea lui şi apoi a venit în fața împăratului să-i prezinte descoperirea. (vezi Daniel 1:1-30)

Dar care a fost visul?

Tu, împărate, te uitai, şi iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare, şi de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, şi înfățişarea lui era înfricoşătoare.

Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul şi brațele îi erau de argint; pântecele şi coapsele îi erau de aramă; fluierele picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier, şi parte de lut.

Tu te uitai la el, şi s-a dezlipit o piatră, fără ajutorul vreunei mâini;

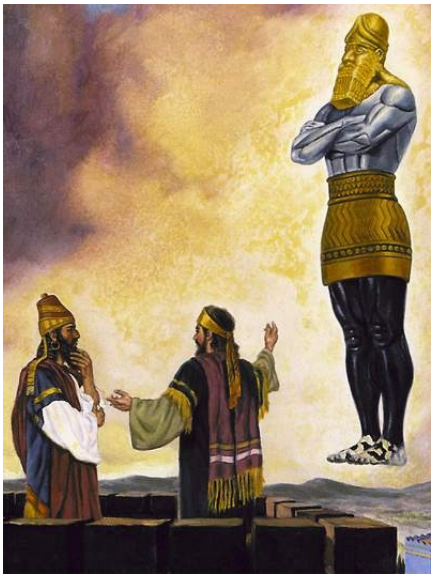

a izbit picioarele de fier şi de lut ale chipului, şi le-a făcut bucăți.

Atunci fierul, lutul, arama, argintul şi aurul s-au sfărâmat împreună, şi s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, şi nici urma nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmase chipul, s-a făcut un munte mare, şi a umplut tot pământul. Iată visul. **Daniel 2:31-36**

Până aici totul poate părea o poveste frumoasă evreiască, naționalistă, dar ceea ce urmează ne face să înțelegem că ceea ce scrie Biblia nu are de-a face cu spiritul elitist pe care unii din vremea antică a iudeilor l-au avut. Aceştia vedeau ca singur scenariu veridic ridicarea unui stat israelit care să domine toate celelalte popoare. Ori ceea ce spune Daniel ca urmând să se întâmple în viitor nu întrezăreşte nicio împlinire a conceptului sus amintit. Să citim şi interpretarea pe care i-o acordă visului Daniel:

Tu, împărate, eşti împăratul împăraților, căci Dumnezeul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție şi slavă. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului şi păsările cerului, şi te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu eşti capul de aur!

După tine, se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă, şi care va stăpâni peste tot pământul.

Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă şi rupe totul, şi ea va sfărâma şi va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.

Şi după cum ai văzut picioarele şi degetele picioarelor parte de lut de olar şi parte de fier, tot aşa şi împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai aşa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul. Şi după cum degetele de la picioare erau parte de fier şi parte de lut, tot aşa şi împărăția aceasta va fi în parte tare şi în parte plăpândă.

Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omeneşti de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.

Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, şi care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma şi va nimici toate acele împărății, şi ea însăşi va dăinui veşnic. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte, fără ajutorul vreunei mâini şi care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul şi aurul. Dumnezeul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, şi tâlcuirea lui este temeinică." **Daniel 2:37-45**

O succesiune de patru imperii, ultimul prelungindu-şi existența într-o poveste neputincioasă a unirii şi

>>> continuare în pagina 05

>>> continuare din pagina 04

fărâmițării repetate, după care împărăția lui Dumnezeu se ridică mai presus de toate, nimicindu-le pentru totdeauna.

Localizată în timp, întâmplarea este datată în al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, anume în anii 605-604 î.Hr., după calculele oferite de istorici. Este o dată care merită menționată deoarece profeția cuprinde o perioadă de timp foarte mare, de mii de ani, iar din această mare perioadă aproximativ 500 de ani sunt foarte uşor de reperat în profeție cu date foarte concrete.

Cheia de la care pornim în înțelegerea acestei profeții este dată chiar în tâlcuirea pe care Daniel o face în fața împăratului. Acestuia i se spune că fiecare porțiune de a corpului chipului reprezintă o împărăție, iar cea de la care se porneşte este împărăția Babilonului. În funcție de aceasta pot fi recunoscute uşor şi celelalte. În aceeaşi carte a lui Daniel găsim şi alte indicii care ne ajută să identificăm împărățiile din cap. 2 şi anume în cap. 7 şi 8.

Capul de aur care simbolizează împărăția Babilonului este o metaforă foarte potrivită pentru aceasta. Aurul este simbolul bogăției abundente şi supreme, iar între toate cele patru împărății din acest capitol Babilonul a strălucit cel mai mult în privința aceasta. Vestigiile rămase peste milenii şi care au fost scoase la lumina de arheologi, arată că cetatea capitală a acestui imperiu era impresionantă. De fapt nu se cunoaşte în istorie o cetate care să poată rivaliza în frumusețe, arhitectură şi bogăție cu anticul Babilon. Cetatea aceasta a rămas ca una de referință, idealul dorit de marii împărați. Grădinile suspendate, porțile gigantice ce făceau trecerea în diverse zone ale cetății, palatele unde aurul sclipea în multe încăperi, făceau Babilonul o adevărată nestemată a cetăților antice. Herodot descrie în termeni extravaganți cum scânteia aurul în templele sacre ale cetății. Chipul zeului, tronul pe care era aşezat, precum şi masa şi altarul erau făcute din aur (Herodot i. 181, 183; iii. 1-7) (SDABC, vol. 4)

Împărăția condusă de aici era pe măsură. Al doilea imperiu babilonian (cel din timpul lui Nebucadnețar) era cel mai mare şi înfloritor imperiu pe care îl cunoscuse istoria până la acea dată, pe drept numit de aur.

Dar, aşa cum menționează şi alte profeții biblice despre care am scris în numerele anterioare, împărăția aceasta nu avea să dăinuiască veşnic. În anul 539 î.Hr. armatele unite ale mezilor şi perşilor aveau să cucerească minunatul imperiu. A urmat o supremație a acestora pe o perioadă de aproape 200 de ani, având un imperiu mai vast decât la babilonienilor dar mai puțin fastuos şi măreț. Argintul este un simbol potrivit pentru o astfel de împărăție. De fapt ceea ce au făcut aceştia a fost să perpetueze cultura şi civilizația babiloniană. Panteonul de zei babilonieni a fost asimilat de către persani, la fel multe alte structuri ale civilizației, care erau mult mai dezvoltate decât ale medo-perşilor. În paranteză fie spus, este interesant de urmărit cum zeitățile babiloniene s-au metamorfozat, trecând de la imperiu la imperiu, sub alte nume e adevărat, şi ajungând chiar patroni spirituali ai bisericii tradiționale creştine. Dar lucrul acesta aparține unui alt subiect.

Căutând şi alte detalii pentru a fi siguri că profeția din cap. 2 poate fi interpretată aşa, le descoperim în cap. 7 şi 8. Aceste două capitole ar putea fi numite capitole paralele, în sensul că ele prezintă aproximativ aceeaşi perioadă istorică dar din alte perspective. Sub simbolurile unor fiare sălbatice (leu, urs, pardos, o fiară nespus de grozav de înspăimântătoare) sau ale unora domestice (berbece, țap) sunt prezentate aceleaşi împărății succesive. Acest lucru este bine evidențiat prin explicații pe care Daniel le primeşte şi în care i se spune că animalele văzute sunt reprezentările unor împărății (vezi Dan 7: 23, Dan 8:20,21). De asemenea succesiunea împărăților lasă foarte clar de înțeles că e vorba de aceleaşi ca şi în capitolul al doilea.

În cap. 8 împărăția a doua este identificată cu Medo-Persia, simbolizată aici ca un berbece cu două coarne (interesant că se specifică numărul coarnelor semn al unui imperiu compus din două națiuni conducătoare cu toate că în mod normal nu ar fi necesar, având în vedere că berbecii au două coarne). Faptul că în acest capitol nu se mai aminteşte despre Babilon este de înțeles, fiindcă vedenia descrisă aici a avut loc în timpul dominației medo-persane, imperiul babilonian fiind apus. În cap. 7 împărăția este reprezentată de către un urs care stă într-o rână (semnul unei națiuni - perşii- care este mai puternică decât cealaltă -mezii-) şi care are în gură trei coaste. Mulți comentatori le-au considerat un simbol al celor trei puteri principale care au fost supuse de Imperiul Medo-Persan: Lidia, Babilonul şi Egiptul (SDABC, vol 4).

Al treilea imperiu succede Medo-Persia şi, aşa cum spune Daniel, cucereşte întreg pământul. Nimeni

>>> continuare în pagina 14

Un Dumnezeu atât de uimitor

Trimisă de **RÎPAN CRISTINA**

În călătoria ta pe aripele timpului, ai fost mereu însoțit de Cineva care te-a iubit mai mult decât orice. Nu a fost clipă în viața ta când să fi rămas singur, fără El. Chiar dacă ți s-a părut că ai fost părăsit, Tatăl tău tot acolo, era acolo, lângă tine...

Poate nu întodeauna ai făcut cea ce Îi este plăcut, poate L-ai dezonorat prin cuvintele sau gândurile tale, dar El niciodată nu Şi-a întors privirea de la tine. În mila Lui cea mare, te-a mustrat doar ca să te îndrepți, să vii pe calea vieții.

Ai un Dumnezeu aşa de bun, un Tată aşa de iubitor, un Prieten aşa de credincios, încât... Trebuie să-L cunoşti.

Când te trezeşti, El este Cel care îți vede primul strălucirea ochilor, de fapt El este Cel care a vegheat la căpătâi toată noaptea, pentru ca nimeni şi nimic să nu se atingă de tine.

Te ascultă apoi cu mare bucurie, când gândurile ți se înalță în rugăciune spre Scaunul Lui de domnie. Când te rogi, nu eşti tu cel care îl cheamă să te asculte.... ci El este Cel care te aşteaptă de mult în cămăruța ta, la locul vostru de întâlnire. Nu doreşte să-l spui doar nevoile şi cerințele tale, ci, în mod special, aşteaptă să-l oferi părtăşia ta, să te bucuri în primul rând de prezența Lui. Te asigură, de fiecare dată, de prezența Sa pe parcursul zilei, de aceea El nu doreşte să te îngrijorezi de nimic. Este uimitor acest lucru!

Este cutremurător gândul că Acela care conduce Universul, care ține în mână clepsidra infinitului, este Acela care se bucură de bucuria ta, plânge împreună cu tine, te ține de mână când eşti singur şi îți şterge lacrimile când acestea îți umezesc obrazul...

Este uimitor faptul că El a dat pe Unicul Lui Fiu să fie batjocorit şi omorât pentru nişte răzvrătiți şi necredincioşi... Tăcerea şi umilința ar trebui să ne inunde sufletul!

Un Dumnezeu atât de uimitor te cheamă să-l fii prieten, să-l slujeşti cu bucurie, să devii unul din fii Lui preaiubiți. Un Dumnezeu atât de mare te cheamă să-L cunoşti! Nu ezita, răspunde-I la chemare!

***

*

"Şi viața vecinică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat şi pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu."

Ioan 17: 3

Durerile lombare

Partea -II-

Cauze

Majoritatea durerilor de spate sunt determinate de o combinație de factori, cum ar fi suprasolicitarea sau forțarea mușchilor sau leziuni ale mușchilor sau ale ligamentelor ce susțin coloana vertebrală.

Mulți specialiști cred că, în timp, suprasolicitarea cronică a mușchilor poate duce la o debalansare generală a structurii coloanei vertebrale. Acest lucru determină o tensiune constantă la nivelul mușchilor, ligamentelor, oaselor și a discurilor intervertebrale, ducând la o expunere mai mare a spatelui la răniri repetate.

Cauzele durerilor lombare tind să fie relaționate. De exemplu, după o problemă musculară, este foarte posibil ca spatele să fie folosit în mod diferit de cel curent. Deoarece alte părți ale spatelui sunt folosite mai intens sau se deplasează în moduri noi, cu care nu sunt învățate, pentru a înlocui mușchiul afectat, aceste părți devin la rândul lor, expuse leziunilor.

Cele mai frecvente cauze ale durerilor de spate sunt:

- întinderea mușchilor, ligamentelor, a articulațiilor sacroiliace sau a coccisului. Aceasta poate fi rezultatul unei răniri bruște sau a suprasolicitării

- presiunea exercitată asupra rădăcinilor nervilor din canalul vertebral. Obstrucția rădăcinilor nervoase poate fi cauzată de:

- o hernie de disc, cauzată, de multe ori, de vibrații sau mișcări repetate (ca în cazul mersului cu mașina sau al activității sportive sau când se ridică greutăți într-o poziție greșită) sau de o întindere bruscă și puternică sau de o presiune crescută asupra zonei lombare

- osteoartrita ce apare, de obicei,

odată cu înaintarea în vârstă

- spondiloliza și spondilolisteza, defecte ale vertebrelor ce determină o vertebră să alunece peste alta fiind accentuată de anumite activități

- stenoza vertebrală sau subțierea canalului vertebral, ce se dezvoltă cu vârsta

- deformarea coloanei vertebrale, inclusiv curbarea acesteia cum ar fi scolioza și cifoza (dacă nu sunt severe, acestea cauzează foarte rar simptome)

- fracturi prin compresie, mai frecvent întâlnite la femeile trecute de menopauză cu osteoporoză sau după utilizarea corticosteroizilor pe termen lung. La o persoană cu osteoporoză, chiar și o presiune minimă pe coloana vertebrală, cum ar fi cea determinată de un strănut, poate determina o fractură de compresie

- fracturi ale vertebrelor cauzate de o presiune puternică, cum ar fi cea cauzată de un accident de mașină sau bicicletă, o lovitură directă asupra coloanei vertebrale sau comprimarea acesteia.

Alte cauze

Afecțiuni cervicale mai puțin obișnuite ce determină dureri lombare includ:

- spondilita anchilopoetică, care este o forma de inflamare a articulațiilor ce afectează cel mai des coloana vertebrală

- infecții bacteriene. Bacteriile sunt transportate, de obicei, către coloana vertebrală prin intermediul fluxului sanguin de la o infecție produsă în altă parte a corpului sau ca urmare a administrării de droguri intravenos. Bacteriile mai pot pătrunde la nivelul coloanei vertebrale și direct în timpul unor intervenții chirurgicale sau a unui tratament cu injecții sau ca urmare a unei leziuni.

Durerile de spate pot fi rezultatul unei infecții în oase (osteomielita) sau la nivel vertebral (cel mai des la nivel epidural, infecție epidurală)

- tumori la nivelul coloanei vertebrale sau metastaze ce apar la nivelul oaselor sau ligamentelor coloanei vertebrale sau la nivelul rădăcinilor nervilor spinali

- boala Paget ce determină creșteri anormale ale oaselor afectând, cel mai adesea, pelvisul, coloana vertebrală, cutia craniană, pieptul sau picioarele.

- boala Scheurmann, în care unul sau mai multe oase ale coloanei vertebrale (vertebrele) se pot deforma cuneiform. Aceasta determină curbarea coloanei vertebrale (cifoza), cel mai frecvent în regiunea pieptului

Alte afecțiuni medicale ce pot determina dureri similare cu durerile lombare, includ:

- boala pelvină inflamatorie
- anevrism aortic
- ulcer peptic
- afecțiuni ale vezicii biliare
- pancreatita
- afecțiuni ale tractului urinar, cum ar fi infecțiile de tract urinar sau litiaza renală

>>> continuare în pagina 08

>>> continuare din pagina 07

- afecțiuni ale prostatei.

Starea mentală are, de asemenea, o influență asupra nivelului de durere resimțit şi mai ales dacă aceasta devine cronică. Oamenii care sunt deprimați, stresați, nesatisfăcuți de locul de muncă pe care îl au sau cei care încearcă să obțină bani din asigurări în urma rănirilor au cea mai mare probabilitate de a avea dureri lombare cronice.

Simptome

Tipul, localizarea şi severitatea simptomelor durerilor lombare depind de cauza ce le determină. Simptomele unei luxații sau a unei întinderi (la nivelul unui mușchi, ligament sau a articulației sacroiliace) includ:

- spasme ale musculaturii, crampe şi rigiditate

- durere, în principal la nivelul spatelui şi al feselor. Durerea poate creşte în intensitate sau se poate croniciza. Durerea apare, de obicei, în episoade. Durerile sunt agravate de transportul greutăților sau de anumite mişcări bruşte şi dispar prin odihnă. Durerile cele mai severe durează 48 până la 72 de ore şi pot fi urmate de zile sau săptămâni cu dureri mai puțin severe. În această perioadă, spatele poate fi rănit din nou foarte uşor.

Simptome ale presării rădăcinilor nervilor includ, în general:

- durere la nivelul piciorului cauzată mai probabil de presarea unui nerv decât de o problemă musculară, dacă se extinde sub nivelul genunchiului. În mod obişnuit, durerea poate începe de la nivelul şezutului şi se extinde pe partea posterioară a piciorului până la glezna sau talpa piciorului. Acest tip de durere este cunoscut sub denumirea de sciatică.

- durere ce se instalează brusc sau treptat. Poate fi o durere constantă sau poate să apară şi să dispară. Este, de obicei înțepătoare, ca o arsură şi se înrăutățeşte la strănut sau tuse. De obicei, durerea afectează un singur picior

- durere înrăutățită de statul pe scaun, statul prelungit în picioare sau mişcări ce cauzează înclinarea coloanei vertebrale (flexie). Durerea dispare prin plimbări, stat jos şi respectiv, extensii ale spatelui

- probleme datorate nervilor, cum ar fi furnicături, amorțiri sau slăbiciuni la nivelul membrului inferior, a tălpii piciorului, a gambei sau în ambele membre inferioare. Furnicăturile pot începe la nivelul şezutului şi să se extindă către gleznă sau la talpa piciorului.

Tulburări de sensibilitate a membrelor inferioare împreună cu incontinența urinară sunt simptome ale sindromului de coadă de cal (comprimarea rădăcinilor nervoase a ultimilor nervi rahidieni) ce necesită asistență medicală imediată

Simptome ale artritei includ, de obicei, dureri şi înțepenirea spatelui şi în zona coapselor. Durerile cauzate de artrită apar gradual, se înrăutățesc în timp şi durează mai mult de 3-6 luni. Sunt, în general, mai puternice dimineața sau după o perioadă mai lungă de repaus. Durerile se ameliorează când persoana este în mişcare. Simptomele cauzate de artrită şi cele datorate leziunilor la nivelul spatelui sunt, deseori, similare şi, de multe ori, apar concomitent.

Simptomele afecțiunilor ce afectează coloana vertebrală variază în funcție de tipul bolii. Acestea pot include:

- durere intensă în zona afectată a coloanei vertebrale (de exemplu în cazul tasării vertebrelor, a unei tumori sau infecții)

- durere ce creşte treptat, este continuă şi poate fi ascuțită sau surdă. Odihna la pat nu îmbunătățeşte situația ci chiar o poate înrăutăți (tumorile de la nivelul coloanei vertebrale cauzează dureri nocturne foarte des). Durerea poate dura mai mult de 2 sau 3 săptămâni

- febră

- sensibilitate coloanei la atingere şi la presiune

- durere ce trezeşte pacientul din somn

Alte simptome sau semne ce ar putea fi asociate cu durerile lombare şi care necesită o evaluare suplimentară şi tratament includ:

- depresia

- abuzul de alcool sau droguri

- utilizarea steroizilor pe o perioadă lungă de timp

- pierderi inexplicabile în greutate

- febră

- antecedente de cancer

- probleme intestinale sau ale vezicii biliare

- o boală sau un tratament ce afectează sistemul imunitar, cum ar fi diabetul, chimioterapia pentru tratamentul cancerului, HIV sau un transplant de organe.

-va urma-

Sursa: **www.sfatulmedicului.ro**

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Menta

Menta (Mentha piperita) este o plantă ierboasă care creşte în culturi. În popor i se mai spune şi izmă# de grădină sau izmă bună. În scopuri medicinale, de la mentă se folosesc frunzele şi partea aeriană în totalitate (Folium Menthae). Atunci când este zdrobită planta degajă un miros aromatic, caracteristic, având un gust înţepător, răcoritor.

Substanţe active

Frunzele de mentă conţin o cantitate mare de uleiuri volatile, substanţe polifenolice, taninuri, flavonoide şi principii amare.

Uleiul volatil din mentă este compus din mentol, mentonă, mentofuran, carvacrol, timol. Datorită conţinutului său în uleiuri volatile este mult folosit nu doar ca medicament, ci şi ca aromatizant în industria cosmetică şi alimentară.

Acţiune, proprietăţi

Mentolul produce o uşoară anestezie a mucoasei gastrice, motiv pentru care preparatele din mentă au acţiune antiemetică. Menta stimulează secreţia şi eliminarea bilei datorită prezenţei compuşilor flavonoizi. Menta mai are proprietăţi antifermentative, dezinfectante - datorate în principal taninurilor - precum şi proprietăţi spasmolitice. Mentolul aplicat local are efect antiseptic, analgezic şi decongestionant al căilor respiratorii. Există unele studii care arată că mentolul din mentă are proprietăţi anticancerigene.

Indicaţii terapeutice

Preparatele fitoterapeutice din mentă sunt utile în boala diareică, bolile veziculei biliare, pentru combaterea greţurilor sau durerilor colicative, inclusiv în cazul colonului iritabil. Mentolul în soluţie diluată poate fi administrat ca antiseptic, analgezic şi decongenstionant în afecţiunile inflamatorii ale nasului, sinusurilor şi căilor respiratorii.

Preparare şi administrare

Pentru calmarea greţurilor se prepară o infuzie din 1 lingură de frunze uscate la 1 cană cu apă. Se bea după răcire completă, în cantităţi mici, treptat, dacă este necesar cu lingura, o cantitate totală de 1-2 căni pe zi. La copii, se administrează o cantitate mai mică.

Pentru combaterea durerilor colicative se administrează aceeaşi infuzie fără a fi obligatorie răcirea completă. Ceaiul de mentă este de asemenea util ca tratament adjuvant în colonul iritabil.

În colicile biliare şi în calculoza biliară se poate administra o infuzie preparată din 2 linguriţe de frunze la o cană cu apă. Se beau 2-3 căni pe zi.

În caz de migrene, unii autori recomandă comprese reci îmbibate în ceai de mentă aplicate pe frunte.

Uleiul de mentă poate fi procurat din comerţ sub forma capsulelor gelatinoase enterosolubile cu numele comercial Colomint. Menta intră în componenţa ceaiului anticolitic, a ceaiului contra colicilor pentru copii, a ceaiului hepatic nr. 2, a comprimatelor Voseptol, a tincturii Apetit, a granulelor Aqua-real, a cremei Hebe-biorelaxin şi Hebe-radex, a extractului alcoolic Inhalant şi Ticiverol.

Precauţii, contraindicaţii

Uleiul de mentă şi preparatele cu uz extern derivate din acesta nu se aplică în zona ochilor deoarece pot duce la fenomene iritative ale mucoasei oculare. Uleiul volatil de mentă se va folosi cu prudenţă deoarece supradozarea poate duce la apariţia unor fenomene nedorite ca greaţă, vărsături sau alte fenomene toxice. Ceaiul de mentă nu este indicat în doze mari în ulcerul gastric sau duodenal.

Ceaiul de mentă nu se va folosi permanent sau pe perioade îndelungate deoarece produce obişnuinţă.

Diverse

Datorită gustului aromat, răcoritor, menta a ajuns arhicunoscută intrând în compoziţia gumei de mestecat. Menta mai este folosită pentru fabricarea unor ape de gură, a unor loţiuni cosmetice şi intră în componenţa unor concentrate pentru băi medicinale antireumatice.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie" Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări", subsecţiunea „Întrebări medicale".

Conea Emilia
Giarmata Vii (Timiş)

Când am primit revista, m-am bucurat enorm… dacă noi stăm nepăsători… şi ce puţin… să ne facem timp să scriem o scrisoare. Trebuie să fim conştienţi că apariţia ei depinde dragilor şi de noi.

Sunt sigură că dacă ne facem timp fiecare avem ceva de povestit: bucurii, necazuri, cauze în care a intervenit Domnul şi a lucrat în viaţa noastră.

Orice întâmplare pe care o destăinuim poate să fie pentru cei care citesc revista un balsam alinător, poate să-l încurajeze, să-i dea putere, să-l ridice, dacă-i prăbuşit, să-l îndemne să se întoarcă la Domnul, să-nţeleagă că viaţa fără călăuzirea Lui este deşertăciune…

Haideţi să-i ajutăm pe cei trişti, pe cei cu lacrimi pe obraz. Şi noi am fost în situaţia lor…

Eram disperată, am crezut că pentru mine este sfârşitul, dar Dumnezeu a lucrat şi o prietenă a făcut să mă bucur şi eu de prezenţa revistei. Doamne… ce speranţe, ce putere mi-a dat să mă ridic citind-o! Mi-am dat seama că eu sunt fericită în comparaţie cu durerea semenilor mei… şi am înţeles că tot greul din viaţa noastră are un rost.

…

Oamenii sunt înşelători, făţarnici, un prieten te poate trăda, dar dacă noi Îl urmăm pe Domnul Isus viaţa noastră se schimbă radical. El nu ne va întoarce spatele, la cel mai mic necaz o să-I simţim prezenţa. El ne curăţă, ne dă putere, El ne salvează din orice împrejurare.

Şi atunci cui să ne predâm viaţa? Domnul nu tace… bate la uşile încuiate… cheamă şi doreşte să ne-ntoarcem cu toată sinceritatea în braţele Sale. Să nu avem o inimă împietrită, să auzim glasul Domnului care ne cheamă spunându-ne: ***„Ai curaj, Eu am biruit lumea!”***

Mulţumesc şi mulţumim!

Vali Fencea
Ciutelec (Bihor)

*A trecut foarte mult timp de cînd nu am scris la revista *Împreună*. Îmi este şi ruşine şi ciudă că nu am dat de mult niciun semn deşi întotdeauna am intrat în posesia revistei, am citit-o cu gîndul la voi, prieteni dragi, cu sentimente de prietenie şi afecţiune la toţi cei ce reuşesc să ducă o luptă permanentă cu viaţa.*

Nu e uşor ştiu nicio clipă dar trebuie să mergem înainte pe drumul vieţii printre cărări presărate cu flori sau spini şi mărăcini pînă la sfîrşit. Mă impresionează pînă la lacrimi poveştile de viaţă apărute în revistă şi chiar ceea ce relatează în ultimile numere Victoria Ştefan, aducînd parcă un omagiu prieteniei, prietenilor ce nu mai sunt. Prietenia este o mînă ce şterge lacrima cînd viaţa doare. Centrele, şcolile, sanatoriile în care s-au închegat aceste prietenii erau locuri în care suferinţa, durerea, neputinţa erau cuibărite, dar lacrimile erau împletite cu zîmbete răsărite din suflete nobile şi pure ce ştiau să iubească şi să preţuiască. Am astfel de prietenii închegate pe la şcolile pe la care am fost şi chiar îmi dă o senzaţie de fericire când primesc un telefon, o scrisoare, un semn de la ele şi îmi spun despre reuşitele şi realizările lor.

Multe dintre ele au ieşit învingătoare în lupta cu viaţa şi acest fapt umple sufletul meu de bucurie şi îmi alungă sentimentul singurătăţii din jur. Prin realizările lor uit de neputinţa şi suferinţa mea.

Îmi răscolesc prin gînduri, îmi ridic privirea spre cer şi imaginar îmi plec genunchii. Vreau să simt că o mână nevăzută îmi şterge lacrima durerii, că un glas şoptit, înţeles doar de mine, îmi răspunde rugăciunii şi îmi spune: Nimeni nu e singur, undeva departe altora le e mai greu ca ţie.

Îmi plac în mod deosebit aceste ultime gânduri. Într-adevăr, nu suntem singuri.

Mă bucură mult faptul că revista îţi place atât de mult, te felicit pentru toate realizările avute şi regret toate cele neplăcute prin care ai trecut în ultimul an. Că eşti puternică… e şi părerea mea. Continuă să crezi şi să te încrezi în bunul Dumnezeu. Mâna Lui e mereu pe umărul tău.

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanţa)

N-am scris data trecută şi dintr-o dată m-am simţit mai săracă, golită parcă şi ruşinată.

În revista „Împreună” mi-am găsit prieteni buni, care ştiu să mă încânte, să mă bucure, să-mi umple zilele de lumină alături de bunul Dumnezeu care-mi dăruieşte atâtea.

Mă bucur că revista v-a ajutat să vă faceţi prieteni. Ce mult m-aş bucura ca să fie cât mai mulţi să scrie ca d-voastră!

Dănilă Elena
Grozeşti (Iaşi)

Timpul trece într-o goană nebună, şi o dată cu el ne ducem şi noi.

Trăim mici bucurii, tristeţi şi clipe frumoase şi urâte, şi uneori uităm că viaţa ne împovărează şi cu dureri de tot felul. În chin şi la necazuri strigăm după ajutor. Şi dacă strigătul nostru nu poate fi auzit, ridicăm privirea-n sus, şi-n disperare strigăm către Dumnezeu, căci credinţa-n El ne dă puterea necesară să nu renunţăm la lupta cu viaţa, cu valurile ei, cu neprevăzutul şi s-o luăm iarăşi şi iarăşi de la capăt.

Nu pot spune decat un singur lucru: Ai dreptate!

Stanciu Constantin
Buzău

E bine că ne gândim unii la alţii, fraţi întru şuferinţă şi că Bunul Dumnezeu ne ajută să mergem demni pe drumul vieţii, fie şi cu un fotoliu rulant.

Necazurile ne călesc, bucuriile ne dau ambiţii, credem şi sperăm în Dumnezeu şi aşa, numai aşa, noi ne ducem crucea pe drumul vieţii noastre.

Cum spuneam… revista ne uneşte şi o scrisoare scrisă şi reprodusă în paginile revistei… face să fie citită de mulţi, foarte mulţi colegi de suferinţă, iar revista „Împreună” să existe şi să dăinuie mulţi, foarte mulţi ani cu binecuvântarea Bunului Dumnezeu.

Dacă un simplu sms mă bucura, ce pot să spun de o scrisoare!? Mulţumesc.

>>> continuare în pagina 11

>>> continuare din pagina 10

IN MEMORIAM

(Nu vă vom uita, dragii noştri: Any, Costică, Lenuța şi Ioana)

Pe Ana Filip am cunoscut-o, desigur, tot la Vâlcele, cu prilejul unei alte internări a mea, găsind-o acolo, în salonul în care aveam rezervat patul, ea fiind cu încă 4 fete, de ceva vreme. Un chip plăcut, şatenă, zâmbitoare, tunsă scurt, de mică fiind imobilizată la pat. Era un pic mai mică decât mine. Inteligentă, citea, îi plăcea să corespondeze, dorindu-şi prietenii multe deoarece acasă se simțea tare singură, chiar dacă avea părinți şi un frățior care o iubeau (cei de la țară stim cum e, fiecare cu treabă toată ziua, fratele cu şcoa-la, părinții erau cam în vârstă şi din cauza asta s-au şi stins înaintea ei, tatăl de ani buni, iar mama mai apoi, după ce s-a chinuit mult, pierzându-şi treptat vederea până la orbire).

Era o fire caldă, dulce la vorbă, ca şi în frazele din scrisori. Ştiu cât de mult şi-a dorit să-şi găsească un prieten de durată, un partener de viață, dar...

Prietenia noastră s-a închegat mai mult pe perioada anilor de corespondență.

Nu îmi amintesc dacă ne-am văzut mai mult de două ori, a doua întâlnire fiind la ea acasă, în Boldeşti-Scăieni / Prahova. Eram cu salvarea, în drum spre Constanța, de la Vâlcele, pe Valea Prahovei. Nu-mi amintesc dacă era toamnă spre iarnă sau iarnă spre primăvară. Cert e că era foarte frig şi ne prindea noaptea pe drum, având ore bune de mers. Şoferul fiind deja obosit, l-am întrebat dacă acceptă să facem un popas de noapte la o prietenă, dar că va trebui să o luăm câțiva km lateral de drumul nostru. A acceptat şi... i-am făcut surpriză Anei. Ne-au primit cu căldură, ne-au omenit cu ce au avut la îndemână după care tata, şoferul şi tatăl Anei au mai vorbit de-ale bărbaților până să se culce, iar noi, fetele, cu mama Anei, am rămas până mai târziu, vorbind despre toate cele, până ne-a lăsat singure. Ana s-a bucurat de surpriză şi amândouă de revedere. Ne-a prins somnul foarte târziu după miezul nopții. Dimineață, până s-a dezgheţat motorul, ni s-a servit micul dejun, după care a trebuit să ne luăm rămas bun, cu greu, fără să bănuim că n-o să ne mai vedem, trecând mulți ani. Îmi amintesc, de parcă a fost ieri, cămăruța aceea, modestă, dar primitoare. Toată gospodăria fiind modestă, ca şi proprietarii, ca şi ai mei. Mi-am dat seama de ce îi era greu Anei, de ce îşi petrecea viața în casă. Curtea mică, în pantă, trepte la intrare, nu erau accesibile căruciorului. Şi ulița pe care locuia urca tot în pantă. Dacă s-a mai internat Ana, nu ne-am întâlnit, apoi de mulți ani, până s-a stins, n-a mai plecat de acasă şi foate rar a vizitat-o cineva.

Asa cum am mai spus, părinții i s-au stins. Fratele Anei a crescut, s-a însurat, are copii şi, spre norocul ei, locuiau în aceeaşi curte şi au putut avea grijă de bătrâna nevăzatoare şi de Ana, a cărei sănătate s-a agravat mult...

Ultima oară am vorbit cu ea la telefon la începutul lui decembrie, anul trecut. Tot tristă, sătulă de viață chinuită, dar fără să reiasă că starea ei era cu semne mari de întrebare. Am revenit de Crăciun şi, cu durere aflu că Ana se afla într-un fel de semi-comă de ceva vreme, simțindu-se tot mai rău cam la câteva zile după ce am vorbit cu ea. Revenind după două zile, cumnata ei îmi spune că Ana s-a stins chiar în acea dimineață, Dumnezeu îndurându-se de ea. Şi-a găsit, până la urmă, liniştea, mântuirea ce şi le-a dorit aşa de mult.

Dormi în pace, draga noastră.

***

Ooooooofff, niciodată nu am avut sărbătorile de iarnă întunecate de atâtea veşti triste sau dureroase. Când am sunat-o pe Ioana, în ianuarie a.c., am găsit-o atât de slăbită că abia vorbea, nu putea sta în fotoliul cu rotile, nu putea mânca mai nimic, ieşită de puțină vreme din spital, din cauza problemelor cu fierea...

Ioana Cata. Parcă a fost ieri când am cunoscut-o. Eram internată de ceva vreme, împreună cu alte fete, unele mai mici, la fel băieți. Când apărea ştirea unei internări, toată suflarea, curioasă: care la ferestre, care pe holuri, care prin curte, să vadă cine era, dacă era cineva cunoscut sau cineva nou, dacă era fată sau băiat...

Era o zi rece, de toamnă, cand a apărut ea prima oară la Vâlcele. Am fost câteva fete mai îndrăznețe, ffooaarte curioase să vedem mai repede cum arată şi ne-am bulucit la uşa care despărțea holul secției cu saloane de spațiul cu scările, destul de mare, care ținea loc de sală de aşteptare. Pe o canapea erau 3 persoane: o fată, un băiat mai mic şi tatăl lor.

Toți erau îmbrăcați în strae țărăneşti de care eu nu mai văzusem, fiind locuitori de la munte, din zona Hunedoara/Alba. După ce ne-am dat coate, chicotind (n-a fost frumos din partea noastă, niste copilandre fără minte, timide de fel, dar făcând pe teribilistele, la grămadă), revenind pe secție şi dându-ne cu părerea, dar cine-şi mai aminteşte ce bazaconii debitam?! Cert e că ne bucuram de faptul că ni se mărea gaşca. Şi a fost o fată de gaşcă.

Ioana era o blondă veritabilă, cu părul lung, ochii de culoarea cerului senin şi când vorbea, când zâmbea, ieşea în evidență cuceritoarea-i strungăreață care-i cam zăpăcea pe băieți. Avea în jur de 1,60 m, uşor plinuță. Pentru prima oară vedeam eu persoane în port popular ca vestimentație, dacă nu de zi cu zi, cel puțin de sărbători, la ocazii, nu doar la serbări sau alte spectacole. Mie nu-mi place negrul, dar ei îi stătea bine cu iia şi poalele albe cusute în râuri, cu fire de arnici, negre, soarțele fiind tot negre. (Îşi adusese de lucru ii. Majoritatea fetelor făceam lucru manual, divers, trebuind să ne umplem timpul cu ceva în lungile luni de internare.) La un moment dat, eu, Lența şi Ioana am devenit un trio care aveam aceeaşi vârstă, acolo am devenit majore etc. Cu drag privesc la fotografia în care suntem într-o iarnă, la 18 ani: dobrogeanca, moldoveanca şi ardeleanca, putând încă să ne deplasăm pe picioarele noastre, chiar dacă mai cu greutate. O, tempora!

Odată cu Ioana a fost internat şi frățiorul ei, Petrică. Tot blond; semănau leit.

Petrică a fost un băiat introvertit care nu a putut să se împace cu soarta lui. Cu cât creştea şi vedea că boala avansează, cu atât era mai revoltat şi mai închis în el. Fapt care, din nefericire, l-a împins spre sinucidere. S-a

>>> continuare în pagina 13

TATĂL NOSTRU

Oricât vei fi de necăjit
Să nu disperi, când ai nevoi
Căci Tatăl nostru, mult iubit
Va avea grijă de noi.

Oricât de greu o să trăim
Pe-acest Pământ al suferinței
Nicicând să nu ne-ndoim
De puterile credinței.

Oricât de tristă şi amară
E viața care ne-a fost dată
Să nu cârtim niciodată
Căci în Cer avem un Tată

Care prin dragostea-I mare
Ne dă tot ce ne dorim
Dar ne pune la-ncercare
Să vadă dacă-L iubim.

De-aceea lui Dumnezeu
Prin rugăciuni să-I mulțumim
Nu numai când suntem la greu
Ci toată viața cât trăim.

June Iosif
Rapoltu Mare (Hunedoara)

PRIVIRE-N TRECUT

Zece ani s-au împlinit,
Zece ani o viață!
De când soarta m-a lovit
Şi nu mai am speranță.

M-a silit să-mi reneg anii,
Întreg trecutul să-l reneg
A-nceput c-o rea schimbare
De-atunci… nu mai pot să merg!

În zadar încerc să uit
C-astă lume nu-i a mea
Îmi amintesc privind nepoții
Că încă n-am plecat din ea.

Nu pot să uit c-am fost şi eu
Un om cu sentimente
Le-am pierdut, pe rând, pe toate
Şi-am rămas cu Dumnezeu.

Cu nepăsare sunt privită,
Cu dispreț, cu milă poate
M-afund încet în resemnare
Şi-ntr-a vieții noapte!

Cojocaru Anişoara
Plopeni (Constanța)

PRIETENA MEA

Dedicație pentru prietena mea
Chira Simona - Maramureş

Scunpă, dragă prietena mea
Cândva am cunoscut iubirea ta.
De tine mi-a vorbit
Că voi doi v-ați întâlnit
Vise mari ați visat
V-ați iubit cu adevărat.

O Doamne ce mult v-ați iubit
A fost o iubire sinceră, curată
De durere înconjurată,
Dar piedici ați avut
Iubirea nu s-a împlinit.

Ursita a fost mai rea.
Ți-a luat iubirea
A fost firu subțire,
A plecat iubirea de lângă tine.

Acum când iubirea nu mai e
Eroii se ivesc şi spun că-l iubesc
Şi pe tine te rănesc.

Dar nu-ți fă griji, nu te supăra
Marius a fost iubirea ta.
Te-a iubit te-a respectat,
Niciodată nu te-a trădat.

El amice multe a avut
A râs şi a glumit,
Fiecare a înțeles ce a vrut,
Dar el pe tine te-a iubit.

Chita Adriana - Răchitoasa (Bacău)

LINIŞTE

Pe o petală de floare
Strălucesc bobițe de rouă
Şi mireasma dulce
O poartă uşor zefirul,
Lăsând în aerul cald
O dâră parfumată…
În loc stau şi privesc
Plină de încântare
Încă o minune a Celui
Ce a creat atâtea lucruri
Frumoase sub soare.

Botezatu Amelia
Butnăreşti (Neamț)

CLOPOȚEII DIN BAMBUS

În uşa larg deschisă îmi sună clopoțeii
Adie vântul prin pânza fină, albă,
În lampa japoneză arde uleiul de magnolii
Şi pacea lumiiintră-n cămara mea curată.

Se apleacă adânc în fața ierbii crude
Înfiripând balade din naiul lui Zamfir
Ascult Dumnezeirea cu inima fierbinte
Cu ochii larg deschişi şi suflet de copil.

Afară, cântă-ntr-un salcâm sălbatec
Doi guguştiuci rebeli, neliniştiți şi veseli
Nu-i dragoste mai dulce, mai subtilă
Ca vraja ce se țese-ntr-un salcâm şi păsări.

În uşa larg deschisă îmi sună clopoțeii
Se-mprăştie-n odaie uleiul aromatic,
În casa mea cea albă îmi intră pacea lumii,
Şi clinchetul se-anină-n clopoței din bambus.

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanța)

UN ÎNCEPUT: UN SFÂRŞIT!

Când... te-am văzut,
Inima încetă să mai respire,
Totul părea să aibă un început,
Un sfârşit.

Te priveam... Şi îmi doream
Nespus să te iubesc, să mă dărui
Toată, într-un început şi un sfârşit.

Lacrima Tristă

VARA

Zilele calde, soarele strălucitor,
Cerul senin, florile de pe câmp,
Toate acestea îmi aduc aminte
De o vară minunată.

Un curcubeu în culori multicolore
Apare pe cer atunci când vărs o lacrimă;
Când sunt tristă un soare auriu
Acoperă întunericul inimii mele
Şi îmi redă o rază de lumină în sufletul meu.

Păsările ciripesc prin copaci,
Florile colorate înfloresc;
Când privesc albastrul cerului infinit
Simt parfumul lor.

Natura e minunată!
E vară
Bucurați-vă!

Văcaru Anca Elena - Rm. Vâlcea

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încre-dere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Pt. Victoriţa Ştefan, Schipor Georgeta, Aurel Burcea şi toţi prietenii revistei. Să ne rugăm pentru sănătate.

Iar mie să-mi dea Bunul Dumnezeu să văd florile, cerul, cărţile şi… sufletele minunate care mă înconjooară, împreună vu blândul Iisus.

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanţa)

Să se roage pentru mine cine doreşte, ca Domnul să fie la cârma vieţii mele. M-aş bucura să ştiu că El mă conduce.

Genoveva Nica - Livezi (Bacău)

Să ne rugăm pentru mama Corinei Trif care nu se simte bine. Să o ajute Dumnezeu pe Corina să aibă multă putere şi curaj şi să treacă cu bine de aceste clipe mai grele.

Pt. măicuţa mea Iuliana, pentru sănătate.

Pt. toate mamele acelora care primesc şi citesc revista.

Pt. Viorel Geană,ca Bunul Dumnezeu să-l ajute mereu şi să-şi expună acele minunate lucrări ce îi ies din mână.

Pt. Aurel Burcea, să-l ajute mereu Bunul Dumnezeu să publice revista, să aibă multă, multă sănătate şi putere.

Gal Viorica - Cluj Napoca

Pt. părinţii mei şi pentru construirea unei camere. Anii au început să se adune şi pe umerii lor, iar o cameră mare, în care ar putea folosi o macara (pt. a mă urca pe căruţ) şi în care ar putea încăpea uşor şi un pat pe mijloc (pt. a mă întoarce, n-ar mai trebui să mai mă tragă, ci doar să mă rostogolească).

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Aşa cum v-am anunţat, cu ajutorul bunului Dumnezeu, am întocmit şi am înaintat la ASI cererea necesară pentru o nouă sponsorizare, pentru încă un an. Cererea a fost aprobată, alocându-se revistei suma de 5.000 RON (50.000.000 lei vechi) le mulţumim din tot sufletul.

Tot El a umblat la inima unui om deosebit care a sprijinit revista cu o sumă deosebită, el adăugându-se celorlalţi, la fel de deosebiţi, care deja sprijină revista de ceva timp.

Le mulţumim tuturor din tot sufletul.

Pt. noi toţi, cei care beneficiem şi ne bucurăm de apariţia şi primirea regulată a revistei şi care dorim ca să apară şi în viitor (şi eu cred că toţi ne dorim aceasta), revin cu rugămintea: „genunchiul jos". Bunul Dumnezeu abia aşteaptă să ne ajute şi în continuare.

Mulţumiri multe celor care s-au rugat şi vor continua să se roage pentru sponsori şi pentru ca revista să poată apărea şi în viitor.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Pt. escarele de la şezut solicit din toată inima să fiu susţinut în rugăciune! Am fost nevoit să stau două zile mult pe căruţ şi s-au mai deschis alte escare la şezut, aşa că acum am 7. Mulţumesc!

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

...::: IN MEMORIAM :::... ...::: IN MEMORIAM :::... ...::: IN MEMORIAM :::... ...::: IN MEMORIAM :::...

>>> continuare din pagina 11

întâmplat în Sebeş, unde locuia la un internat sau bloc de nefamilişti (nu reţin dacă mai lucra), spre un miez de noapte, când s-a furişat şi s-a aruncat, cu triciclul, în râul ce trece prin orăşel, înecându-se, cu mulţi ani în urmă.

O familie greu încercată până acum. Au fost vreo zece copii, dintre care două fete şi doi băieţi bolnavi cu distrofie musculară, iar doi deja nu mai sunt. Părinţii au plecat de mult în lumea veşniciei; unul dintre fraţii sănătoşi a murit trăsnit pe câmp, iar un altul a pierit înecat împreună cu o fetiţă a sa, surprinşi pe drum de viitura produsă în zonă la inundaţiile de acum câţiva ani.

Ioana locuia într-un apartament din Sugag/Alba împreună cu sora cea mică, bolnavă, careia i-a cam ţinut loc de mamă şi care a rămas, poate, cea mai îndurerată nu doar pentru că a rămas singur în casă şi cam dezorientată, încercând să se împace cu gândul şi a acestei pierderi. Ioanei, tot fiindu-i rău, neajutând-o nici un tratament, slăbind, a trebuit să se interneze din nou în aprilie, de urgenţă. Operată de fiere, având calculi, a fost externată după Paşti. Diagnostic: icter mecanic. Poate nu mai contează, dar eu mă întreb dacă acest diagnostic a fost pus înainte sau după intervenţie. Cert e faptul că abia ieşită ambulanţa pe poarta spitalului, biata Ioana şi-a dat duhul. Măcar nu a apucat să fie acasă, pe perna ei.

A fost înmormântată în acelaşi mormânt în care se aflau osemintele fratelui lor Petre. Dumnezeu să-i ierte şi nădăjduiesc că-i va primi pe toţi la EL, ATUNCI.

Ce aş putea să spun mai mult, apropo de ceea ce simt? Cuvintele sunt de prisos, oricum. Ştiu că e multă tristeţe în tot ce am relatat în aceste trei părţi scrise, dar sunt realităţi prin care trecem, într-un fel sau altul, fiecare dintre noi.

Îi rog pe toţi cei care citesc cele de mai sus, la final să păstreze un moment de reculegere în memoria prietenilor mei, şi nu numai a lor.

PACE VOUĂ, DRAGILOR! Amin.

Victoria Ştefan

...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::...

Mihalea Victorina - Sânandrei (Timiş)

*Pentru iubita mea fiică **Mihaela Antioc.** Tot ceea ce un părinte iubitor doreşte copilului său, aceea îți doresc eu ție şi fie ca mult mai mult decât atât să „toarne" în inima şi-n viața ta Cel ce ne este Părinte amândurora.*

*Pentru **Sperlea Armand**, nepot scump şi drag. Fie ca tinerețea ta să fie o binecuvântare, iar inima şi viața ta să fie pline de tot ceea ce are Tatăl mai bun şi mai frumos.*

*Pentru **Emilia Conea,** prietenă veche şi dragă. Fie ca cei de aproape sau mai de departe să găsească mereu în tine un sprijin şi o încurajare, iar Cerul să te întărească cu sănătate şi credință.*

*La toți trei un călduros **„La mulți ani!"**, iar pe Noul Pământ să sărbătorim împreună cu Domnul Isus împlinirea… unei veşnicii nesfârşite de bucurii şi împliniri.*

Ionel

*Pentru **Emilia Conea**. Pe 9 august este ziua ta. Îți dăruiesc un trandafir alb, fiecare petală îți aduce gândurile mele sincere. Domnul să fie călăuza vieții tale, să te-ncrezi numai în El… şi vei fi fericită. **„La mulți ani!"**… îți spune Ionel.*

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

*Doresc să fac o bucurie prietenilor mei. Cu ocazia zilei de naştere doresc să transmit lui **Mateaş Simona** din Slatina, lui **Claudiu Marin** din Amara, care pe 23 iulie au făcut o frumoasă vărstă, iar pe 15 august **Dorilă Victor** din Teleorman îşi aniversează ziua de naştere. Le doresc **„La mulți ani!"**, să le dea Dumnezeu sănătate şi putere de a merge mai departe.*

Lipovanu Anişoara - Valea Seacă (Iaşi)

„La mulți ani!"** multă sănătate, iubire şi să ai tot ce îți doreşti, pentru **Anca Pavel

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeş)

*Prietenei mele **Valeria Fencea**. Cu ocazia zilei de naştere îți doresc multă fericire, sănătate, numai bine şi tot ceea ce-ți doreşti. Zilele care vor veni să-ți aducă numai bucurii. **„La mulți ani!"***

Cu drag, a ta prietenă, Nico

Văcaru Anca Elena - Rm. Vâlcea

*Pentru draga mea prietenă **Zărnescu Elena** din Bucureşti, care pe data de 17 august mai pune un crin în buchetul vieții. Îți urez din suflet un sincer şi călduros , sănătate, fericire, bucurii. Îți doresc ca această zi să fie cea mai frumoasă lângă cei dragi.*

Să dea Dumnezeu să ți se împlinească toate dorințele.

Gal Viorica - Cluj Napoca

*Pentru prietena mea dragă **Corina Trif** din Mangalia, care pe data de 20 august mai adaugă un trandafir în buchetul vieții. Îi doresc din suflet multă, multă sănătate, putere, bucurii, împliniri şi Dumnezeu să o ajute mereu, să aibă parte de multă, multă, multă iubire şi un sincer **„La mulți ani!"**.*

...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::...

>>> continuare din pagina 05

dintre europeni sau mesopotamieni nu îndrăznise să viseze la cuceriri atât de vaste ca ale lui Alexandru Macedon, întemeietorul Imperiului Grec. Din Spania până în India, din Cartagina (nordul Africii) până La Istru (Dunărea), cultura elenă s-a extins şi totodată dezvoltat sub domnia glorioasă a unui mare comandant, fiul care-şi întrece faimosul tată, Filip, cel care îmblânzeşte cai (Bucefal) şi națiuni. Alexandru cucereşte cu o uimitoare rapiditate (în cap. 7 împărăția este asemănată cu un leopard cu patru aripi) ceea ce nimeni nu a mai reuşit până la el. Şi azi conducătorii militari sunt uimiți de maniera fulgerătoare de expansiune al macedoneanului, care nici azi nu ar fi uşor egalată în ciuda tehnicilor ultramoderne. Dar pe cât de fulgerătoare a fost ascensiunea lui Alexandru pe măsură a fost şi teribila boală care i-a cauzat boala. După el s-au ridicat patru împărați care au condus imperiul secționat de acum în patru (în cap. 8, grecii sunt reprezentați de un țap care are un corn ce se frânge, iar locul îi este luat de alte patru coarne).

Asemănarea cu bronzul a acestei împărății nu este nici ea întâmplătoare. Armele şi armura folosită de ostaşii greci erau confecționate din bronz. Herodot ne spune că Psamtik I al Egiptului a văzut în pirații greci invadatori împlinirea unui oracol care prezisese despre „oameni de bronz venind de pe mare" (Herodot, IV, 152, 154).

Împărăția de bronz este urmată de una de fier (fluierele picioarelor din chipul lui Nebucadnețar erau din fier). Care este această împărăție? Evident, urmând firul logic al succesiunii istorice a imperiilor, aceasta nu poate fi alta decât cea a romanilor. Imperiul cu cea mai lungă dominație, în fața căruia nu a putut sta nicio putere de-a lungul a secole, care inspira cea mai mare teamă tuturor duşmanilor, care venea, vedea şi învingea, este profetizat de către Daniel cu aproape 500 de ani înainte de apariția lui. Indiciile pe care le citim sunt cele mai potrivite, în sensul că fierul era metalul reprezentativ armatei romane. Sabia scurtă a soldatului roman era fierul de care fugeau adversarii, iar armata bine organizată putea fi asemănată cu un fier aşa de rezistent şi dur că nimic nu-i putea sta în cale. Dominația cezarilor care aduceau renumita Pax Romana în toate teritoriile cucerite, nu era pusă la îndoială, pentru că pacea lor stătea în vârful sabiei. Aspecte mai detaliate cu privire la această împărăție le descoperim în cap. 7 şi 8 ale aceleiaşi cărți profetice.

Însă despre acestea şi despre ce mai spune magnifica profeție a cap. 2, în numărul viitor. Până atunci să aveți parte numai de lucruri bune.

O mână întinsă justițiabilului

Material realizat de
Avocat DANA BORDEIANU

După cum cred că ați observat, de câteva numere, avem o nouă rubrică. Cu ajutorul bunului Dumnezeu, doamna avocat Dana Bordeianu, încearcă să lămurească, din punct de vedere juridic, unele neclarități ale noastre, aşa că… SCRIEȚI!
Aşteptăm întrebări şi sugestii! (Până acum nu am primit nici una!)

„Dacă te căsătoreşti cu fata asta, te dezmoştenesc!" se aude strigătul tatălui nervos în timp ce fiul, cu fața plecată în mâini, luptă cu disperarea: „Ce mă fac?!"

Ei bine, „dezmoştenirea" în legislația română este acceptată doar în trei cazuri extreme, bine delimitate. Fiul decade sau pierde dreptul la bunurile părintelui doar atunci când a devenit nedemn, adică s-a făcut vinovat de o faptă gravă față de părinte.

Art. 655 Cod Civil prevede trei cazuri de nedemnitate:

a) ***atentatul la viața celui care lasă moştenirea****- codul civil sancționează pe « condamnatul pentru că a omorât sau a încercat să omoare pe defunct ». această sancțiune civilă, pe lângă cea penală, se justifică prin ideea că ar fi inechitabil şi potrivnic bunelor moravuri şi ordinii publice ca o persoană, care săvârşeşte asemenea fapte grave, să fie chemată la moştenirea celui pe care l-a ucis sau a încercat să-l omoare.*

Pentru ca un moştenitor să fie înlaturat de la moştenire datorită acestui caz de nedemnitate, trebuie să fie îndeplinite cumulativ urmatoarele ***condiții****: moştenitorul să fi omorât sau să fi pus în executare hotărârea de a omorî pe cel despre a cărui moştenire este vorba şi moştenitorul să fi fost condamnat (penal) în calitate de autor, coautor, instigator sau complice, pentru omor sau tentativă de omor, iar hotărârea penală de condamnare să fi rămas definitivă.*

Dacă moştenitorul nu a fost comdamnat, el nu va fi nedemn, *lipsind condiția condamnării. Nedemnitatea va opera dacă moştenitorul condamnat a fost ulterior amnistiat, grațiat sau reabilitat, deoarece aceste măsuri de politică penală nu şterg intenția de a ucide, ci numai condamnarea sau executarea pedepsei ori unele efecte secundare condamnării (interdicții, incapacități si decăderi).*

b) ***acuzația capitală calomnioasă împotriva celui care lasă moştenirea*** *- nedemnitatea intervine în cazul în care moştenitorul a facut un denunț, o plângere sau o mărturisire capitală (deci pentru fapte care ar fi putut atrage pedeapsa cu moartea) calomnioasă împotriva celui care lasă moştenirea. Caracterul calomnios al faptei trebuie să fie constatat printr-o hotărâre penală definitivă de condamnare a moştenitorului.*

c) ***nedenunțarea omorului a cărui victimă a căzut cel care lasă moştenirea - nu se cere o condamnare penală prealabilă.***

În aceste situații, suntem cu toții de acord că un asemenea "urmaş" nu se mai poate numi "fiul tatălui său".

Însă, în speța noastră, chiar dacă şi-a supărat foarte tare părintele, tânărul nostru se poate căsători cu orice fată doreşte (atâta timp cât o şi iubeşte !) pentru că nu se face vinovat de „nedemnitate"- aşa cum este înțeleasă şi aplicată de legea română, ci, cel mult, „se face vinovat" de... iubire!

People Magazine Photo by Michael Carroll

JEFFREY BENJAMIN GALLI

- ultima parte -

Trimis de **TRAIAN FLOREA - Canada**

Paralizia
şi cum să trăieşti cu ea

Maşina Van accesibilă scaunului rulant

Ne-a luat mult timp până să alegem un van accesibil scaunului rulant. Motivul a fost simplu: cât Jeff stătea în scaunul său era funcţional, de aceea nu a fost simplu să găsim tipul de maşină în care să încapă cel mai bine cu scaunul său.

Majoritatea utilizatorilor de scaune rulante cumpără vanuri cu intrarea pe lateral, şi aceasta ne-a fost şi nouă sugerat să cumpărăm. Dar până la urmă am ales să cumpărăm un van Dodge Grand Caravan cu intrare adaptată pentru scaunul rulant. Pentru că scaunul lui Jeff este neobișnuit de mare şi greu am comandat toate suspensiile şi tot ceea ce putea oferi ca putere maximă pentru greutăţi mari catalogul de la firma Dodge.

Compania care a modelat transformarea vanului obişnuit într-un "rear-entry wheelchair van" (maşina cu intrarea prin spate) a fost Freedom Motors, din Michigan.

Opţiunea pentru un rear-entry van a fost absolut cea mai bună decizie. Jeff îşi conduce scaunul rulant în linie dreaptă ca să urce sau să coboare din van; nu este nici o nevoie să se întoarcă sau să curbeze de pe o parte pe alta, ceea ce în orice alt tip de van ar fi trebuit să se întâmple. Vanul rulează mai silenţios şi ușor decât orice alt van am încercat, în mare parte datorită suspensiilor îmbunătăţite - iar sistemul mecanic de operare al uşii şi al rampei de urcare-coborâre este nevizibil şi în afara benzii de circulaţie.

Pentru a ţine scaunul lui Jeff imobilizat în maşină, folosim sistemul de blocare "EZ Lock system" El poate să controleze şi să mişte scaunul în maşină independent. Pentru a debloca scaunul, trebuie doar să apăsăm pe un buton de la bordul maşinii. Manufacturer site...

Înainte de a avea noul van, ne-am chinuit cu Jeff într-un Ford care dădea rateuri, se bloca şi aproape că adormea în mijlocul călătoriei.

Noul van ne-a sosit la sfârşitul lui ianuarie, 2000. Ne-a luat circa opt luni până ce am reuşit să-l adaptăm ca să devină ceea ce ştiam că trebuie să fie: o maşină de care am avut absolută nevoie imediat după accident.

Durează să faci aceste alegeri şi să le pui în practică. Dar dacă am fi vrut să le avem mai repede, nu am fi putut face alegerile cele mai bune.

Viaţa lui: Ce mai este nou? Ce urmează?

Jeff s-a întors la liceul East Greenwich High School chiar înainte de al doilea trimestru, care începea în ianuarie 1999 - la şase luni de la accidentul devastator la coloană. A devenit membru al National Honor Society, şi a obţinut un scor de 1520 la examenele SAT I. Nu este rău pentru un copil care a trebuit să facă toate calculele la matematică în minte, şi care nu a putut nici să fluiere sau să se scarpine după ureche ca să-şi mai elimine din stres. A absolvit liceul în iunie, 2000.

Datorită faptului că ar fi avut nevoie de o casă specializată nevoilor sale, a condiţiilor de deplasare şi a unei persoane pentru îngrijire, Jeff s-a decis să rămână la un colegiu aproape de casă, astfel el urmează cursurile de la University of Rhode Island, unde au fost şi părinţii săi cu 30 de ani înainte.

Multe din lucrurile pe care Jeff le face sunt grele. Ca să fie gata pentru şcoală dimineaţa îi trebuie 3 ore pentru ca o asistentă sau părinţii săi să-l pregătească. Ca să dea un telefon sau să scrie un e-mail, de asemenea necesită o investiţie mare de timp şi efort major; dar Jeff este gata să facă acest efort şi recompensa faptului că poate comunica face să merite costul.

Procesul de reîntoarcere a lui Jeff la independenţă a fost destul de lent, pentru că a luat destul timp ca să găsim şi să instalăm

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

sistemele potrivite. Multe dintre ele au fost adaptate acasă, în atelierul din subsolul casei.

Jeff urmăreşte adesea emisiunile sale preferate :The Simpsons; The Daily Show; and The NewsHour With Jim Lehrer sau PBS. De asemenea navighează constant pe internet, ascultă muzică şi studiază cu atenţie cum se fac filmele. În iulie, 1998, nu ştia dacă va mai fi vreodată în stare să mai mănânce mâncare solidă. Acum mănâncă de şase ori mai mult popcorn decât înainte, şi mai puţină salată.

Publicarea cărţii "Salvându-l pe Jeffrey" i-a dat acestuia ocazia să călătorească, să întâlnească oameni şi locuri noi.

În octombrie 2000, Jeff împreună cu tatăl său au fost invitaţii revistei New Mobility Magazine, cu ocazia primei expoziţii - Abilities Expo, ţinută la Boston.

Jeff a fost de asemenea intervievat de câteva ori la radio şi televiziune, şi în august 2000 a fost invitatul spectacolului MSNBC Homepage show, care a fost transmis pe posturile naţionale ale canalului NBC. În plus, a mai apărut şi în Washington DC şi în Charlottesville, Virginia.

Revista People Magazine a relatat povestea lui în iunie, 2000 în acelaşi timp cu apariţia cărţii Rescuing Jeffrey şi a doua parte a fost transmisă în decembrie.

"Călătoriile" sunt dificile pentru Jeff. Majoritatea echipamentului medical trebuie să fie cu el: salteaua, echipamentul de ventilaţie, medicamentele, plus cineva care să-l ajute.

Expunerea vieţii lui Jeff datorită publicaţiei Rescuing Jeffrey, i-a adus un val de e-mailuri, care-l încurajează şi-l fac să meargă înainte.

A fost fericit să treacă de la liceu la colegiu. Jeff doar ce începuse să fie interesat de

fotografie înainte de accident şi unul dintre proiectele noastre este să-i instalăm la scaunul rulant un aparat de fotografiat digital, conectat la laptop, astfel încât să poată vizualiza şi fotografia imaginea dorită. Este posibil ca să rămânem şi pe viitor totdeauna atenţi la tot ce apare nou în domeniul maşinilor, aparaturilor sau software-urilor pentru a găsi noi căi de a face lucruri, sau probabil că familia noastră va fi totdeauna ocupată să afle ce mai poate viitorul ştiinţific să aducă pentru Jeff. Accidentul care ne-a schimbat la toţi viaţa n-a fost decât de o fracţiune de secundă. Dar de acum este trecut şi viitorul este cel care ne cheamă întreaga atenţie pe care o putem da. Ce mai este nou? Ce va urma? Cine ştie?

-sfârșit-

Sursa: http://www.gallilaw.com/jeffhome.htm

People Magazine Photo by Michael Carroll

...::: Anunțuri :::... ...::: Anunțuri :::... ...::: Anunțuri :::... ...::: Anunțuri :::... ...::: Anunțuri :::...

Asociația „Exploratori pentru viitor"

În cadrul proiectului IMPACT Craiova, vă invităm să participați la Concursul persoanelor cu handicap locomotor utilizatoare de fotoliu rulant, care se va desfăşura vineri, 12 septembrie 2008, în Parcul Romanescu, între orele 10-12.

Toți participanții vor fi premiați şi aplaudați!

Vă aşteptăm să confirmați participarea dvs până la data de 31 august 2008 la tel ***0741-219477 - Augustin Angheluță****.*

Vă rugăm să veniți mai devreme cu 1 oră de deschiderea oficială!

Mulțumim!

Redacția

Rugăm ca cei / cele care nu au gânduri reale în implicarea într-o relație serioasă, să nu dea speranțe deşarte, prin scrisori sau telefoane, celor care doresc acest lucru. Ştiți cu toții că noi, dată fiind situația în care ne aflăm, suntem mai sensibili şi mai uşor de rănit.

POȘTA REDACȚIEI

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariției revistei. Sfatul meu este să scrieți din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spațiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Stan Gheorghe - Bibor (Harghita)

Vă mulțumesc mult pentru toate cele ce ați scris și mă bucur că înțelegeți și apreciați eforturile mari care se fac (nu numai din partea mea) pentru ca revista să poată apărea lună de lună.

Din cele ce mi-ați scris, multe afirmații mi-au umplut inima de bucurie, însă cel mai mult m-a bucurat constatarea d-voastră că numai Dumnezeu a făcut și face posibilă apariția revistei. Aveți perfectă dreptate!

Pieleanu George - Alexandria

Mă bucură tare mult faptul că revista înseamnă atât de mult pentru tine și bunica ta, însă și mai mult mă bucură cele ce ai scris despre tine, despre faptul că nu te-ai dat bătut, te-ai încrezut în bunul Dumnezeu și ai mers înainte, dând peste cap prognosticul medicilor. Felicitări! Ești un adevărat luptător.

Vlaicu Silvia - Hideaga (Maramureș)

Așa cum v-am spus și la telefon, în afară de anunțurile publicate în revistă, eu nu cunosc alte persoane.

Lipovanu Anișoara - Valea Seacă (Iași)

Pentru mine este mult mai convenabil să primesc prin e-mail cele scrise, însă și prin poșta clasică îmi este acum mai ușor, deoarece bunul Dumnezeu m-a ajutat cu un bun prieten, Oprea Laurian (Laurențiu) care mă ajută, transcriind în calculator unele dintre scrisori, așa că… scrie cum vrei, numai să scrii.

Rîpan Cristina - Călienii Noi (Vrancea)

O veste extraordinară! Știu că revista ajunge în mâinile tale (ale voastre) după mărețul eveniment, așa că vă doresc din tot sufletul ca bunul Dumnezeu să vă însoțească mereu pe calea vieții (pe care acum nu mai mergi singură), cale care să continue în Veșnicia unde: ***„…Lucruri, pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s'au suit, așa sînt lucrurile, pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc."*** (1 Corinteni 2: 9)

În ată ordine de idei, mulțumesc mult pentru cele scrise.

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeș)

Mă bucur că ai o viață atât de activă și ai păreri atât de echilibrate și sănătoase despre oameni și viață. Cu Domnul înainte în inițiativa de a-ți reface viața.

Din nefericire, de data aceasta doar atât am putut scrie.

Genoveva Nica - Livezi (Bacău)

Deschizând plicul, am avut surpriza să găsesc doar paginile 5 și 6 din scrisoarea ta, plicul fiind intact. Îmi pare rău că nu știu ce ai scris în celelalte 4 pagini! Numărul meu de celular este cel din revistă: 0765-365533

Maxim Steliana Slobozia

Încercați la Centrul de Îngrijire și Asistență, str. Lacului, nr. 4, tel. 0243-233020 și prezentați-le situația disperată în care vă aflați. Este în Slobozia.

Popa Lidia - Botoșani

Am rămas impresionat de cele scrise și de cât de mult înseamnă revista pentru tine. Continuă să te încrezi în bunul Dumnezeu și în continua Sa prezență și purtare de grijă.

Botezatu Amelia - Butnărești (Neamț)

Așa cum ți-am mai spus, în nici un caz nu deranjezi dacă suni. Mă bucură mult faptul că în Cuvântul Domnului găsești atâta alinare, încurajare și putere. Și ai dreptate: El a fost, este și va fi cu noi până la sfârțitul veacului. Domnul cu tine!

Cojocaru Anișoara - Plopeni (Constanța)

Citind scrisoarea ta, am realizat încă odată că pentru apariția regulată, lună de lună, a revistei, se merită orice efort și sacrificiu. De asemenea, citind-o, am realizat și cât de binecuvântat sunt lucrând la această revistă deosebită. Îți mulțumesc, Anișoara!

Nastiuc Gherasim Ioan - Ostra (Suceava)

Știu bine ce înseamnă să fii izolat și să nu te poți deplasa. Din 1990 mi-am dorit și m-am rugat pentru un cărucior electric, însă abia în august 2006 cineva din Spania mi-a făcut unul cadou.

La asociație se primesc bani doar pentru apariția revistei. Iar un ATV costă mult, nu glumă.

Matei Dana - Nadășa (Mureș)

Dacă tu trimiți mesajul după data de 1, cum să apară în luna respectivă!!! Iar Marius a încetat din viață.

Gal Viorica - Cluj Napoca

Dacă aș scrie toate gândurile frumoase pe care le scrieți la adresa revistei, poate unora li s-ar părea că mă folosesc de cele ce scrieți pentru a lăuda revista și, indirect, a mă lăuda pe mine. Unii nu înțeleg că eu sunt perfect conștient că toată lauda și recunoștința i se cuvin numai Lui.

Aceasta nu înseamnă însă că nu apreciez cele ce mi-ați scris. După lovituri și descurajări primite, ele sunt ca un balsam. Vă mulțumesc și mă bucur că revista înseamnă atât de mult pentru d-voastră.

Dănilă Mihaela - Botoșani

Scrisoarea ta nu m-a întristat, ci pur și simplu m-a durut. De publicat nu pot să o public, deoarece eu nu știu cum au stat lucrurile și revista poate fi dată în judecată pentru calomnie.

Dacă lucrurile stau cum ai scris tu, purtarea lor este de condamnat și ei sunt de plâns, însă aceasta nu scuză credulitatea și naivitatea ta. O relație de prietenie sănătoasă și frumoasă presupune parcurgerea cu înțelepciune a unor etape. Însă dacă de la etapa 2-3 se sare rapid la penultima sau chiar ultima… mai poate ieși ceva frumos!?

Pop Mihai - Breb (Maramureș)

Bogată scrisoare! Ajungând însă prea târziu, nu am mai avut unde să public. Toate rubricile erau ocupate (am scris o poezie în revistă, însă când am așezat-o în formatul pentru tipografie… n-a mai avut loc!). Voi încerca să public în nr. viitor.

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

Cât despre acel material f. interesant, aţi copiat paragrafe din vre-o revistă? Vă întreb deoarece reproducerea în altă publicaţie, fără permisiune, se sancţionează drastic!!! Şi nu numai d-voastră veţi fi cel sancţionat! Aştept lămuriri despre material. (P.S. Chiar favorabile fiind, nu pot garanta publicarea!)

Petrariu Lili - Manoleasa (Botoşani); Latu Leonița - Unțeni (Botoşani); Anni Maurer - Sinleani (Arad); Rădulescu Cătălina - Bărbuleț (Dâmbovița); Găină Nelu - Nistoreşti (Vrancea); Marcel Cepoi - Comăneşti; Cucoranu Viorel - Braşov; Gavrilaş Geta - Buşag (Maramureş); Militaru Ioan - Bărcăneşti (Prahova); Dumitraşcu Alexandrina - Slobozia; Crîşmaru Niculina - Brătila (Bacău); Neghină Violeta - Bârlad;

Mesaje, mai lungi sau mai scurte, toate având acelaşi rezultat: bucurie, încurajare… în inima mea. Mulţumesc mult, aşa cum mulţumesc şi tuturor celor care m-au sunat.

Doresc să corespondeze:

Cîrstea Ionel - Costeşti (Argeş)

Persoană cu handicap gr. II, 36 ani, doresc cunoştinţă cu o fată din zona, în vederea prieteniei şi chiar a căsătoriei.

Cîrstea Ionel, str. Zăvoiului, nr. 10 A, loc. Costeşti, jud. Argeş, tel. 0729-124458

Bucur Alexandru - Constanța

Sunt Alexandru Bucur, 22 ani, din Constanța, handicap grav, însă plin de viață şi cu frică de Dumnezeu. Caut o d-ră/d-nă sufletistă, de vârstă apropiată, care să mă iubească şi pe care să o ador, iar restul vieții, să avem o relație/căsnicie bazată pe dragoste, comunicare şi respect. Sper că te-am găsit. Dă-mi telefon, e-mail sau sms.

Tel. 0761-037524 şi 0728-497156** ID/e-mail: **tuturel_alexandru@yahoo.com

Mihaela

*Mă numesc Mihaela, 33 ani, 1,63 m, 65 kg, am un handicap gr. II, lucrez şi locuiesc în județul Hunedoara. Sunt o fire prietenoasă, modestă, veselă, optimistă şi onestă. Sper ca prin intermediul revistei să cunosc oameni cu adevărat deosebiți. Dacă unii dintre voi cred că pot fi prieteni adevărați, aştept mesajele voastre la nr. **0761-427443***

Ioniță I. Cosmin Dan - Băleni Români

*Mă numesc Ioniță I. Cosmin şi doresc căsătorie cu o fată, gradul 2 sau 3, care ştie ce este dragostea şi mila. Pot fi contactat la nr. **0727-407944***

Cîrje Ionuț - Mogoşoaia

*Doresc prietenă sinceră, iubitoare, sufletistă. Rog sinceritate. **0724-619377***

Daniel Ionaşcu - Buhuşi (Bacău)

Nutresc gânduri serioase de a cunoaşte o femeie cu adevărat creştină, care gândeşte şi trăieşte întocmai după plăcerea lui Dumnezeu. Să aibă un uşor handicap, eu având o deficiență vizuală şi acum în ultimul timp auzul îmi joacă feste, mă ajut cu un aparat auditiv. Nu caut frumusețe fizică, apreciez frumusețea sufletului. Vreau să aibă până în 45 de ani, să ştie ce rău poate să fie singur pe lume, fără familie. Poate avea şi un copil.

Ionaşcu Daniel, str. Casa de Apă, nr. 50, loc. Buhuşi, jud. Bacău tel. 0234-263300 şi 0754-421140 email şi ID messenger ioan_daniel89@yahoo.com

Lori

Sunt o persoană din Basarabia. Am 50 de ani. Nu am fost căsătorită. Mă aflu în scaun cu rotile. Sunt o fire blândă romantică dar am şi simțul umorului. Aş vrea foarte mult să fac cunoştință cu un bărbat până la 50 de ani, de credință ortodoxă, blânduț şi cu frică de Dumnezeu. Nu numaidecât frumos, dar să fie omenos.

***Tel. 0037-269-33258** (după ora 22)*

Mihăiță

*Mă numesc Mihăiță, am 20 ani şi sufăr de distrofie musculară. Îmi caut o iubită pe durată lungă. **Tel. 0752-451623***

Asociația "HandHope"
Burcea Aurel, str. Bălțăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO25RNCB4400000079080001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: S.C. RELIAN S.A., distribuitor utilaje agricole, sisteme de irigat prin picurare, etc.
CONTACT: Şos. Alexandriei, nr.220, sector 5, Bucureşti tel. 021-4205914; 0742-358431

SPONSOR: S.C. G&G TOTAL COM. SRL
Importator îmbrăcăminte şi încălțăminte copii Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548; www.asiromania.ro

SPONSOR: SC CONCELEX SRL Construcții Civile, Industriale, Energetice şi servicii auxiliare (confecții metalice, mobilier din pal, instalații climatizare, etc.)
CONTACT: Şos. Aeroportului, nr. 120-130, sector 1, Bucureşti tel. 021-6672275; www.concelex.ro